

ע"פ 1658/20 - נור אלדין ג'מאחנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 1658/20

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט א' שטיין

המערער: נור אלדין ג'מאחנה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
30.01.2020 בת"פ 70379-02-19

תאריך הישיבה: ט"ז בסיון התש"ף (8.6.2020)

בשם המערער: עו"ד זוהר ארבל; עו"ד הדס עדי

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן
בשם שרות מבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. לפנינו ערעור על גזר הדין שהושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי נצרת בגדרו של ת"פ 70379-02-19 (השופט ג' אזולאי) בעקבות הרשעתו, על-פי הודאתו, בנשיאה והובלה של נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), וברכישת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א)

עמוד 1

רישא לחוק.

2. עבירות כאמור בוצעו בנסיבות כדלקמן: בפועלו יחד עם אדם אחר, המערער רכש לעצמו, שלא כדין, נשק מסוג M16 תמורת 2,000 ₪; זמן קצר לאחר מכן, עצרה המשטרה את המערער כשהנשק בידו. המחיר בו רכש המערער את הנשק היה נמוך בעליל, דבר שמלמדנו כי הנסתר עולה על הגלוי. לתהייה שעולה בעניין זה לא ננסה - וממילא לא נוכל - למצוא מענה, אך היא בוודאי לא פועלת לזכות המערער.
3. בגין ביצוע העבירות כאמור, גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים הבאים: עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; שניים-עשר חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירה הקשורה בנשק חם; וכן קנס בשיעור של 3,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. עונשים אלה הוטלו בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, בהיותו נטול עבר פלילי, וכן בעמדתו של שירות המבחן, שראה במערער בר-שיקום והעריך כי מאסר בפועל עלול להביא לנסיגה משמעותית במצבו בכל מישורי חייו. בזכות כל אלו, העדיף בית משפט קמא, בבואו לגזור את עונשו של המערער, את האפיק השיקומי-טיפולי.
4. המערער סבור כי מן הדין היה לזכותו בהקלה נוספת אשר תחסוך ממנו את החיים הקשים בין כותלי הכלא, וכך הוא מבקש שנעשה כעת בגדרי הערעור הנוכחי.
5. ביני לבני, שירות המבחן שינה את עמדתו. התסקיר העדכני שהוגש לנו על ידי השירות מציין כי המערער מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו וכי ראוי שהלה ישולב בטיפול במסגרת מאסרו.
6. המדינה, מצדה, מבקשת כי נדחה את הערעור מאחר שהמערער זכה לעונש קל ממילא, בהתחשב בחומרת העבירות בהן הוא הורשע ובמכלול הנסיבות.
7. הדין עם המדינה. במציאות שבה אנחנו חיים, שבה השימוש בנשק חם למטרות פליליות ולמטרות טרור היתה לנחלת היומיום, סחר בנשק, ובפרט בכלי נשק אוטומטיים דוגמת M16, מחייב ענישה מחמירה ומרתיעה - זאת, כדי למנוע את פגיעתו הרעה בשלום הציבור ובביטחונו (ראו, מיני פסקי דין רבים, ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.2017), פסקה 10 והאסמכתאות הנזכרות שם, וכן ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (4.12.2011), פסקה 5 והאסמכתאות הנזכרות שם). בנסיבות אלו, אין כל עילה להתערב בגזר הדין שניתן על ידי בית משפט קמא (ראו ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל (12.9.2016); ע"פ 315/20 אבו טאה נ' מדינת ישראל (7.6.2020), פסקאות 17-18). כפי שעולה מפסקי הדין אשר צוטטו לעיל, העונש שהוטל על המערער הוא עונש מאוזן ואולי אף מקל.
8. אציע אפוא לחברי כי נדחה את הערעור.

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה ח' מלצר:

אני מסכים.

המשנה לנשיאה

השופט ע' גרוסקופף:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט א' שטיין.

ניתן היום, כ"ט בסיון התש"ף (21.6.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה